

LO PEDRÍS

33

octubre 2008

www.lopedris.com *Butlletí trimestral d'informació* **VILAPLANA**

8è aniversari de la revista

Edita: **Lo Pedris**

Coordinació

Bruno Anguera
Carme Abelló
Hilari Juanpere
Jordi Mariné
Josep de Las Heras
Josep M. García
Josep Mestre
Júlia Pàmies
Lídia Juanpere
Mei Salvat
Montse Ferré
Rosa M. Boqué
Teresa Serra

Correcció

Dolors Joanpere
Francesc Mariné
Joan Masdeu
Jordi Serra
Òscar Aymamí

Col·laborador

Pep Pelat és Òscar
Aymamí

Prensa on-line

Raquel Virgili

Portada

Pseudohydnum gelatinosum
(Scop.) P. Karst

Fotografia de J. Polsegueres

www.lopedris.com

Composició i Impressió

abm

D.L. T-1553-2000

Tirada 500 exemplars

Preu: 2,50 Euros

Lo Pedris és una publicació local que pretén dur la informació a tots els vilatans. Lo Pedris no assumeix, necessàriament, les opinions que els col·laboradors manifesten en llurs articles i opinions ni s'hi identifica.

Editorial

El Casal, un servei al poble

✂ Redacció

El fet de que aquest estiu, durant uns pocs dies, haguem estat sense servei de bar, ens ha dut a reflexionar un altre vegada sobre la importància que aquests serveis tenen en la vida d'un poble.

Ara per ara, encara tenim a Vilaplana un bar, una botiga, una perruqueria, una farmàcia, una carnisseria i per pocs dies una fleca a on poder anar a comprar. No se ben bé si en som prou conscients, de que aquests "negocis", son vitals en un poble i tan sols sembla que ens en adonem de com els trobem a faltar el dia que ja no els tenim.

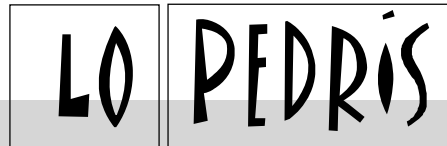
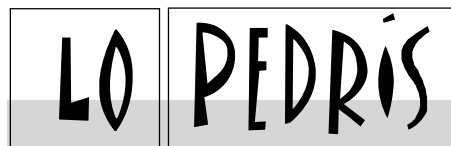
Caldria valorar si, tot i que son de particulars, no han esdevingut serveis bàsics i que és per això que, o bé els mantenim amb les nostres compres o bé demanem que els posi l'ajuntament i llavors els haurem de mantenir amb els nostres impostos, cosa que crec que seria molt més cara.

Encara hi ha una tercera opció: la de deixar que desapareguin, però llavors la gent gran i nosaltres quan ens fem grans on anirem a comprar?

Amb aquesta reflexió voldríem fer palesa la necessitat que ens hem de responsabilitzar tots els que vivim al poble en el manteniment d'aquests serveis encara que no siguin públics. Com ho hem de fer? Pensem que entra en el terreny de la consciència i les possibilitats de cadascú de nosaltres.

Sumari

Entrevista Genís Torres Aymamí	3 - 4
Ajuntament	5
Opinió Xavier Joanpere publica al diari "Reus Digital" un article d'opinió	5
Qüestionari: El funcionament del Casal	6-7
Festa de comiat a Mn. Josep M. Muste i Pamies	8-9
Cases i Coses: Cal Xacó / Les plantes dels nostres carrers	10-11
Opinió Cròniques RENFE... i alguna cosa més	12
Rutes per caminar La Garranxa i El Cortiella	13
Literatura De llibres / Maria-Mercè Marçal	14
Natura El primer rovelló	15
Salut Natural	15
Activitats	16-21
Contes a la vora del foc	22
Fototeca interior Endequina qui son?	23
Cuina	23
L'escola	24-25
Curiositats Des de Vilaplana, fins arreu del món	26
LA FRESCA / Passatemps	27

JA HEM FET ELS VUIT ANYS!!!

Genís Torres Aymamí

(65 anys, paleta jubilat)

 Redacció

El Genís és un personatge que s'ha ficat per les cases de moltes famílies, ho ha remogut tot i les ha omplert de pols. Curiosament, però, tothom en té un bon record!

La feina de paleta és complicada ("com totes", ens reclama ell mateix) i més complicada ha anat esdevenint a mesura que ha evolucionat amb el temps. Tal com ens diu, la seva sort ha estat poder tornar a treballar en una mateixa casa, distintiu inequívoc de la feina ben feta.

Des de Lo Pedrís ens volem afegir al Gremi de la construcció del Baix Camp en l'homenatge a aquesta feina i agrair-li la disposició que ha tingut per atendre'ns.

Formeu part d'una família de paletes, com va començar tot?

El meu pare va fer sempre de paleta. Fins i tot, mentre va fer la mili a Barcelona, va treballar al ram. Abans, però, era diferent, doncs els paletes feien més tasques que en l'actualitat: aleshores, a més, també pintaven i era habitual que anessin combinant les dues feines.

I vostè, quan va començar?

Jo, amb catorze anys, tot just sortir del col·legi, ja vaig començar a fer de manobre, ajudant i anant aprenent les feines a poc a poc.

D'aleshores ençà han canviat molt les coses, quines creu que paga la pena remarcar?

I tant que han canviat! Sobretot els tipus de feines. Al poble, per exemple les obres giraven principalment al voltant de tot el relacionat amb les feines agrícoles. Mentre el sector agrari s'anava guanyant la vida, els paletes vam fer moltes case-

tes, arreglar masos, fer basses, etc. Més endavant vam començar a fer granges, o arreglar les golfes de les cases per a fer-hi galliners. O condicionar els baixos i les entrades de les cases per deixar-hi les màquines o els tractors (als que més endavant s'hi van sumar els cotxes). Els "quartos" del gra es van transformar en entrades. Quan es van comprar les primeres mules, es van haver fer els corralles i les menjadores o arreglar les entrades per que poguessin passar amb els animals i els carros. Més endavant, aquelles golfes guanyades a les cases es van anar condicionant en noves vivendes o es van enrajolar per poder estendre-hi les avellanes. I, finalment, entre tot aquest procés, es van anar modernitzant les cases: es van substituir les "comunes" per lavabos, es van anar introduint les dutxes a poc a poc, a les cuines es va substituir la cuina econòmica per la de gas ..., fins l'actualitat.

Però el cert és que, a mesura que les feines del camp van anar minvant o desapareixent, la nostra feina es va traslladar cap a un altre "cantó" (particularment penso que si hi hagués hagut les ganes de fer coses que hi ha avui dia, segurament s'haurien fet més coses als trossos!)

Però aleshores, quan vostè va començar, tot es feia manualment, no?

És clar! Tot es feia a pes (sense carretons ni camions amb "pluma" que et deixen els "palés" o les bigues allà on vols...), amb la corriola (sense grues com ara, evidentment), es pastava a mà (fins que va arribar la pastera mecànica o, si com ara fa falta, les formigoneres). Abans, per exemple, tota l'arena de les obres es treia de la rasa de la Bàrbara, el Rabato anava anant traient-ne fins que un aiguat en tornava a posar i així tres o quatre vegades a l'any. Ara, l'arena

és porta tota de fora (i, a més, és més dolenta!). O, per exemple, abans quan havíem d'anar a Reus a buscar material, preparàvem la llista deu o dotze dies abans, no com ara que hi pots arribar a anar dues o tres vegades en un mateix dia! Aleshores, si no tenies una peça o era massa complicada la feies amb rajoles, ara sempre pots trobar la més adequada per a cada cas i la pots anar a buscar quan vulguis!

En fi, ara tot és més fàcil de fer, amb els mitjans de què es disposa actualment.

Creu doncs que la feina era més bonica, doncs, abans?

És clar! Sobretot perquè les feines es feien sempre directament amb el propietari, el qual, sovint acostumava a ser sempre allí (tant que fins i tot molts feien de manobre!

Aleshores havies de ser més professional ja fos per tallar les rajoles o les peces de marbre del terra o per fer aguantar qualsevol cosa (sense l'ajut de puntals, com avui en dia). Ara tenen tota classe de complements que resten pes a la creativitat i imaginació d'aleshores, a més, tot el què representava l'amo ara l'ha reemplaçat la figura de l'arquitecte que és qui ho decideix tot!

Hem pogut llegir a la premsa que recentment heu rebut l'homenatge del gremi de la construcció de Tarragona. Ara que ja arribat l'hora de la seva jubilació, ens pot dir què li ha representat a vostè el fet de formar part de tres generacions dedicades a la construcció?

Un orgull! A mi em va agradar molt en el seu dia fer el què he fet fins ara, aprendre-ho del meu pare i haver seguit el camí que ell va començar. Però també és una gran satisfacció veure com els teus fills han seguit amb el negoci familiar!

La jubilació en un poble és diferent a la d'una ciutat, sobretot si no es té cap

“On abans hi havia els animals ara hi ha les calefaccions i els cotxes”

afició o parcel·la on esbargir-se. En un poble és diferent: pots anar al tros. A mi, com que sempre m'ha agradat la terra i l'hort i mai no l'he descuidat, ara hi puc dedicar tot el temps que vull i per això puc dir que no he deixat de treba-

llar, però a un altre ritme (tot i que segueixes patint una mica i potser per això segueixo ajudant en el què puc...)

Heu arribat a treballar tots quatre junts?

No, només alguns estius (els darrers que va treballar el pare) l'Ignasi va començar a ajudar-nos, però el Carles era encara massa petit.

Cinquanta-un anys treballant! Quin n'és el millor/pitjor record que en teniu? Us ve a la memòria alguna anècdota?

Realment hem fet una mica de tot, la feina del paleta és molt distreta (més que treballar en sèrie o amb subcontractes, com ara): Abans del Pere Ramon, fèiem la feina el cementiri, però també hem treballat a l'altar major de l'església. Tant podies treballar en una claveguera com al menjador d'una casa. Tal com la fem naltros, passa més bé.

Però lo bo de treballar per les cases ho hem pogut comprovar quan hi hem tornat. Realment és una satisfacció que et tornin a reclamar, senyal que estan contents de la feina que els havies fet!

De pegues no me'n ve cap a la memòria de remarcable, només que sempre vam poder treballar a Vilaplana fins fa uns vint-i-cinc anys que vam començar a sortir cap a Reus, L'Aleixar o Maspujols. Vam començar a veure com a Vilaplana començaven a deixar de mantenir-s'hi paletes, fuster, ferrer, etc., aleshores semblava que s'havia d'acabar el món i ara ho trobem del tot normal.

Com anècdota recordo que una de les feines que cada any hi havia era a la festa major arreglar les tres o quatre rajoles de la pista de ball o de l'escenari que s'havien trencat, fins i tot, a vegades, amb els músics assajant!

■ ■ ■

pintura decorativa

Alvar Juanpere Olivé

Sant Tomàs, 60 - Tel. 977 34 29 85
43201 **REUS**
Plaça de les Províncies, 1
43840 **SALOU**

Genís Torres Aymamí, S.L.

CONSTRUCCIONS I OBRES

Carrer Najor, 60
Tel. 977 81 51 29
43380 **VILAPLANA**

Balanç del primer any de mandat municipal

 Tomàs Bigorra Munté

Divendres passat, dia 25 de juliol, l'equip de govern de l'Ajuntament de Vilaplana va convocar els veïns a un acte públic que es va realitzar al Casal en el qual es va fer balanç del primer any de mandat municipal i es van exposar les principals actuacions iniciades i que pensa realitzar durant els tres propers anys fins al final de mandat.

Es va explicar amb tot detall que bona part de la feina realitzada aquest any ha estat la planificació i projecció del que seran els quatre anys del mandat i va donar a conèixer la proposta d'inversions presentada a les convocatòries del Pla Únic d'Obres i Serveis (PUOSC) de la Generalitat i Pla d'Acció Municipal (PAM) de la Diputació.

El projecte estrella del mandat, que compta amb el suport de tots els grups polítics de la corporació, és el Nou dipòsit d'aigua potable, que ha de solucionar els problemes de falta d'aigua que pateix la població els estius secs.

El projecte té un pressupost de 1.081.000 euros, amb subvenció de 650.000 euros del PUOSC i 211.000 euros de l'Agència Catalana de l'Aigua. L'obra està previst de començar-la el 2009.

Durant l'acte també es va donar compte de la situació de les obres que actualment s'estan executant. Aquestes obres són: a) la Pavimentació i serveis de la plaça Pau Casals, amb un pressupost de 75.000 euros i una subvenció de 69.000 euros del PUOSC. b) la Pavimentació i serveis del carrer Dr. Fleming, amb un pressupost de 45.000 euros i una subvenció de 38.000 euros del PAM de la Diputació. Les obres han estat adjudicades a l'empresa Regimovi SL i és previst que s'acabin la primera quinzena de setembre. Després de l'explicació d'aquestes inversions, també es va donar compte de les actuacions realitzades fins ara, entre les quals destaquen: a) la construcció de l'Aparcament públic de la Planeta, amb capacitat per a més de 50 cotxes, b) la recuperació d'un tram d'un dels camins tradicionals i històrics més importants de la comarca, el camí de les Tosques, que uneix Vilaplana amb la Mussara, c) el desguàs de la piscina, d) el sondeig per a una nova captació d'aigua. Amb actuacions com aquestes, el consistori manté la seva política de comunicació i contacte directe amb la ciutadania per tal d'explicar l'actuació municipal i de conèixer de primera mà les impressions i valoracions dels vilaplanencs i vilaplanenques.

Xavier Joanpere publica al diari "Reus Digital" un article d'opinió

 Xavier Joanpere

"Tu i els 'amos' del món"

La causa directa que genera la riquesa d'una minoria és la pobresa d'una majoria. En aquest món tan desequilibrat trobem que actualment els 225 habitants més rics tenen el mateix que els 2.500 milions més pobres, i que aquests equivalen al 47 % del total del planeta. D'aquests 225 més rics, 60 són nordamericans i la resta es reparteix per la resta del globus.

Aquest sistema neoliberal que beneficia el creixement econòmic irracional de les minories que controlen els bancs, la indústria de l'armament, les elèctriques i el sector de l'alimentació també té a les seves mans les grans agències de premsa mundials.

Així doncs, aquestes s'encarreguen de silenciar dades publicades pel PNUD (Programa de les Nacions Unides per el Desenvolupament), que haurien de fer reflexionar al conjunt de la societat, com són que al món a l'última dècada es gastaven: Sis mil milions de dòlars en ensenyament bàsic mentre que Europa gastava el mateix any 11 mil milions de dòlars en gelats.

Per sanejament d'aigua invertíem nou mil milions de dòlars i paral·lelament, EE UU i Europa gastava 17 mil milions de dòlars en alimentació i cosmètica per animals de companyia.

Mentre moren cada dia 100.000 persones per causes derivades de la fam, el món gasta anualment més de 900.000 milions de dòlars en armament i 400.000 milions en drogues i productes estupefaents.

Mentre milions de dones, nenes i nens cerquen aigües putrefactes a les amples esplanades d'Àfrica, a Dubai, a Marina d'Or i aquí a casa nostra som capaços de fabricar neu artificial per satisfer interessos minoritaris d'un sector tot sovint insolidari i privilegiat de la nostra societat.

Vivim en un món on el saqueig i el robatori s'han institucionalitzat. Avui en dia, el planeta està sota les directrius del FMI (Fons Monetari Internacional), el Banc Mundial i l'OMC (Organització Mundial del Comerç). Ells són qui decideixen la pujada o baixada del govern dels diferents 'líders' nacionals, estatals o continentals i quan les coses no els surten com estava previst sempre tenen una fracció interna de l'exèrcit disposada a sevir els amos del planeta. Conscients de tot això, però, cada vegada hi ha més sensibilitats coordinades a tot el món que volen fer front comú a tanta irracionalitat. En els darrers 20 anys s'han teixit moltíssims ponts de diàleg entre el primer i tercer món a fi i efecte de capgirar un sistema que nega el pa i l'aigua a tres quartes parts del planeta. Enfront a un món de pors, fam, repressió, malalties, creixement irracional i violència, organitzem la resposta per una vida en equilibri amb la natura i amb els conciutadans de la Terra, eradicant la violència i les causes que la generen. Un món sense malbaratar. Culte. Sensible i generós. Solidari i pacifista. Feminitzar la Terra.

Acabar amb la fam seria un bon punt de partença i costaria menys que la despesa militar que s'ha utilitzat per destrossar l'Iraq. Els actuals amos del món no estan per la tasca. I tu?"

Vilaplana, un poble d'una població censada de 600 habitants, només disposa com a centre social i de trobada de la gent, del Casal Vilaplanenc, situació ben diferent és la que trobem en altres pobles amb característiques similars.

Aquest estiu es va produir un fet que va comportar que durant una setmana el casal es trobés tancat i que els socis no en poguessin disposar. La nostra reflexió al respecte seria si el mecanisme actual de funcionament del casal, cal dir que amb molt d'esforç per part de tota una sèrie de persones, en relació al contractes amb els cafeters, hauria de ser diferent quan ens trobem en una situació tant a precaria? Trobeu que s'hauria de prendre alguna mesura en relació a que tot un poble pugui estar penjat d'un fil tant prim ?

Pol Ferré Mateu

Jo crec, que respecte en la relació dels contractes amb els cafeters s'haurien de posar d'acord el cafeter i els membres de la junta ja des de un bon principi, és a dir, aclarir totes les normes, els horaris, el tracte amb els clients... per tal de que ens sentim tots el més còmodes possible. Un cop acceptat el contracte s'han d'assumir uns drets i deures, ja que si no, la cosa no pot tirar endavant, si tu acceptes el contracte t'impliques amb una cosa que en principi estàs d'acord i que has d'assumir.

Però crec que el vertader problema es troba en el dia a dia, en el tracte personal entre els clients i el cafeter, intentar crear el mínim de conflictes, facilitar les coses el màxim possible i mantenir una actitud madura. També entenc que el casal vilaplanenc és l'únic local del poble i per això ens hem de sentir orgullosos de tindre un local com aquest, ja que no només és un bar, sinó també una piscina, un teatre, un poliesportiu... i per això crec que entre tots hem de posar el granet de sorra per tal de que ens trobem millor.

Per tant, és un esforç, un sacrifici que hem de fer tots, però no tant sols la junta i el cafeter sinó tots els membres del poble ja que són clients d'aquest local, i l'important és que els clients es sentin a gust, còmodes i bé.

Si la feina es fa ben feta, després et comporta una satisfacció

Jordi Mateu i Huguet

El tema del contracte del cafeter és una qüestió que al llarg dels anys s'ha anat modificant, posant-hi noves clàusules a mesura que han anat sorgint dificultats amb alguns dels arrendataris. Per tant és una qüestió que ha resolt la junta amb el vist i plau de l'assemblea, que cal recordar, és sobirana.

Pel que fa al tema de si s'hauria de prendre alguna mesura, crec que davant de la situació que és va viure, a dia d'avui, poca cosa es pot fer. Si la persona arrendatària del bar vol plegar d'un dia per l'altre, o per qualsevol adversitat, ja sigui per accident, malaltia o per qualsevol altres qüestió el bar ha d'estar tancat, repeteixo, al dia d'avui, és converteix en una situació en la qual l'entitat poca cosa hi pot fer. Per tant, vull destacar el paper de la junta a l'hora de resoldre aquest conflicte, ja que ho va gestionar de forma ràpida i eficaç per tal que la gent i els socis poguéssim tornar a fer ús de les instal·lacions, ja que aquest afer hagués pogut ser molt llarg.

Josep Tost

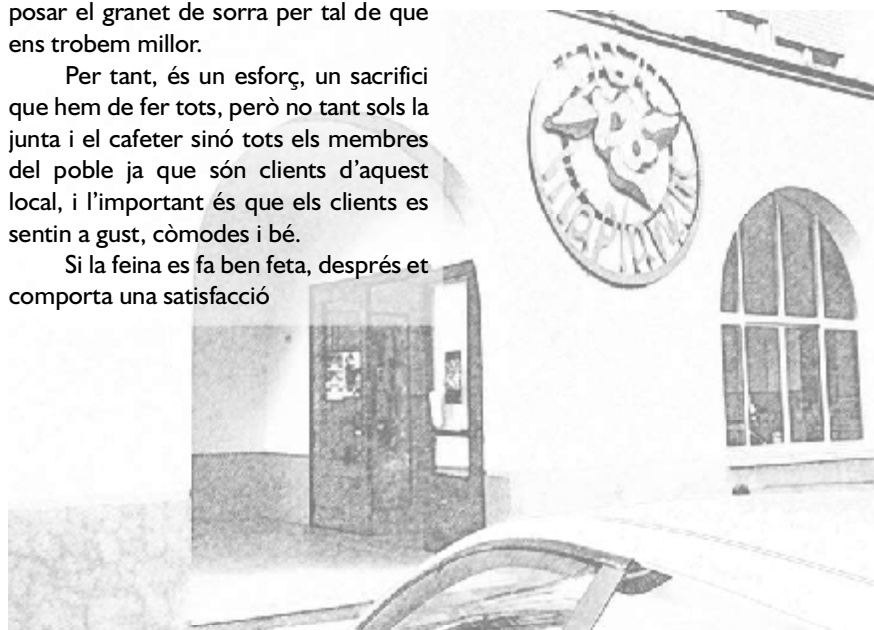
QUEVIURES I TRANSPORTS

Dr. Mallafré, 12 - Tel. 977 81 50 87
VILAPLANA

RAFEL MARTINEZ
AGENT D'ASSEGURANCES

Camí de l'Aleixar, 40 B
Tel./Fax 977 31 33 99
43202 REUS (Tarragona)

El funcionament del Casal

Xavier Mariné

Realment, la setmana que vam estar sense bar aquest estiu, com a mínim jo, em vaig sentir desorientat. El bar del casal és més que un servei, és un punt de trobada i reunió per la gent del poble. Realment crec que una persona sola no pot portar el casal, són massa hores i massa dies a la setmana, per tant, crec que es podia anar veient que l'antic cafeter no podria aguantar molt de temps. La solució que es va trobar, tot i la rapidesa, crec que no va ser encertada del tot, sempre s'ha adjudicat per concurs i ni que fos amb pocs dies es podia intentar de muntar. Tot i no conèixer les condicions exactes que tenen els cafeters, crec que s'haurien d'intentar flexibilitzar, actualment el casal ja no és tant bon negoci, aquest estiu mateix crec que ha estat fluix, i de cara a l'hivern no crec que millori molt la situació. També he de dir que la parella que porta actualment el bar, ara per ara, ho porten prou bé.

Maria Rufina

Auxili, socors, .. sembla que sigui això el que faria una persona sola en ple estiu, amb el Casal ple de gent. Crec que tots passaríem per la mateixa tribulació si no ens ho haguessin preparat amb temps...

A la meua manera de pensar, crec que el Casal l'hauríem de portar una família de dos o tres persones, i si un dia els cal, poden llogar alguna persona més. S'hauria de procurar omplir el calaix a l'estiu, perquè a l'hivern tot va més just o potser, a les èpoques que tot va més escàs, fins i tot es podrien arreglar una mica els tractes...

Jo sóc de les persones de la primera Junta del Casal, me l'estimo, el Casal va costar molts sacrificis, tots ho sabem... tots els socis que estem orgullosos d'aquesta casa tan maca que tenim a Vilaplana, ens fa molt trist quan passen coses així, creieu que seria convenient fer una reunió i parlar-ne?

Mª Teresa Ferré Munté

Crec per experiència que el cafeter hauria de pagar un mínim de lloguer, ja que hi ha molts mesos durant l'any en que solament es cobreixen gastos.

Penso que s'hauria de fer el contracte per un any amb dret a pròrroga, i així les dues parts i sortirien guanyant (cafeter i junta).

Situacions que pegen d'un fil com vosaltres dieu a l'enunciat n'hi ha moltes a la vida. Cal tenir confiança mútua.

Alex Masdeu i Font
Picapedrer / Restaurador de pedra / Geòleg

Mòbil 625 558 358
Web: www.picapedrer.com
Correu electrònic: alexmasdeu@picapedrer.com
Carrer Doctor March, 1
43380 VILAPLANA

Nova Botiga

Shefali, de 18 anys, treballant en un taller de costura a Bangladesh

Us convidem a la
inauguració de la nova botiga de Comerç Just de:

Reus

Dijous, 9 de octubre a les 19:30 hores
Carrer Vapor Vell, 4 (Plaça Dona Treballadora)
tel. 977 32 14 95

El Comerç Just garanteix unes condicions laborals dignes i un salari just per als productors. Amb la teua compra contribueixes a que milers de famílies puguin viure del seu treball.

Recorda que també pots fer les teves compres a www.intermonoxfam.org/tienda o trucant al 902 330 331.

Intermon Oxfam
Sóc IO

Si no defensés un comerç més just, no seria IO

Festa de comiat a

Mn. Josep M. Muste i Pamies

El passat 14 d'agost, organitzada per l'Ajuntament de Vilaplana i les Entitats Locals, es va celebrar la Festa-Homenatge al nostre mossèn Josep M. Musté i Pàmies, amb motiu de la seva jubilació.

Va ser una festa amb molta participació dels vilaplanencs i vilaplanenques i plena d'emotivitat i sinceritat.

Missa celebrada a les 7 de la tarda

Els actes van consistir:

- Una Missa a les 7 de la tarda.
- Concert de Cant Gregorià a càrrec de l'Schola de Cant Gregorià de Sant Miquel de Montblanc
- Acte institucional a l'Ajuntament amb el lliurament del títol de "Fill Predilecte de Vilaplana".
- I parlaments i piscolabis al Casal Vilaplanenc

Diverses ofrenes que es van lliurar al mossèn

Coral de Vilaplana

La Redacció

Gràcies pel comiat al mossèn Josep M. Musté

Comissió de la Festa de Comiat al Mn.

Aprofitem la revista Lo Pedrís per fer un agraïment públic a tots els que d'una manera o d'una altra van participar i fer possible aquest comiat.

Des de l'Ajuntament es va convocar a les entitats locals i en van sortir encarregats de preparar tots els actes, uns a l'església i d'altres a fora. A l'Església es va fer una missa participativa i diferents persones amb les seves paraules van agrair el treball i actitud del mossèn.

Com a acte Institucional l'Ajuntament va nomenar a mossèn Josep M. Musté fill predilecte del poble pel reconeixement dels 28 anys al nostre municipi, i a més, es va voler fer un comiat on hi tingués cabuda tot el poble, ja que al llarg d'aquests anys els nostre mossèn ha col·laborat, i de manera activa, en moltes entitats, donant suport a tot tipus de col·lectius i propostes, ja sigui amb la seva presència o bé deixant la Sala Parroquial a tothom que ho ha necessitat.

Així doncs, va sorgir la idea de fer un berenar on es donés una assistència massiva, i així va ser, es va pensar que per finançar-ho de demanar col·laboració i entre tots aportar alguna cosa. Hi van haver aportacions de tot tipus; truites,

tomàquets, olives, fuet, coques, refrescos i begudes, patates xips i de postres, cocs i panaretes d'atmelles.

D'altres famílies van col·laborar amb una petita aportació econòmica i tots els comerços locals o bé vinculats al poble, també hi van participar, com també les entitats.

- 9 famílies van fer truites
- 10 famílies van fer cocs
- 16 famílies van aportar diferents productes
- 52 famílies van aportar diners, amb un total de 707 euros.

També agrair l'ajut per preparar la sala i el berenar. i remarcar que hi va participar tot un poble; nens, joves i grans, entre tots van fer una bonica festa. Gràcies novament a tots i totes.

Piscolabis al Casal Vilaplanenc

VILAPLANA

PROPOSTA DE NOMENAMENT DE FILL PREDILECTE DE VILAPLANA A MN. JOSEP M^a. MUSTÉ I PÀMIES

Jordi Mateu

Mn. Josep Mª Musté i Pàmies va arribar a Vilaplana, procedent de Vila-rodona, el mes de novembre de 1980. Des d'un bon principi la seva integració entre nosaltres va ser total, tant és així, que en poc temps es va convertir en un dels grans impulsors en la construcció del Casal Vilaplanenc. Ell havia estat president del Casal de Vila-rodona i la seva experiència en aquest fet va ser molt profitosa.

Durant aquests 28 anys que ha viscut entre nosaltres, ha estat un gran valedor en els àmbits culturals i socials i la seva tasca en favor de la comunitat ha estat exemplar.

En l'àmbit cultural:

Va ser un dels grans impulsors de les desaparegudes Festes del Barri.

Fundador de la Coral de Vilaplana. La qual cosa, va suposar que s'agrupessin un gran nombre de jovent i de diferents persones que fins aquell moment no s'havien implicat mai en la vida cultural i social de Vilaplana.

Va ser el primer president del Grup de Teatre de Vilaplana, agrupació que duran els primers 15 anys d'exis-

Acte institucional a l'Ajuntament

tència i va col·laborar de forma molt activa, sent una de les peces principals amb els grups juvenils que es van formar en aquells moments.

Col·laborador des dels seus inicis de la revista Lo Pedrís

En l'àmbit social:

És fa difícil de trobar algun acte fet al nostre municipi, en el qual no s'hi trobi vinculat d'una manera o d'una altre Mn. Josep Mª Musté. Sempre a tingut la mà oberta per a cada una de les diferents associacions o persones, fossin quines fossin les seves creences o les seves idees. La Sala Parroquial, sempre a estat oberta a cadascun del

vilaplanenc o vilaplanenca que així ho ha desitjat, xerrades, exposicions, reunions, festes... I un llarg etc, en són un bon exemple.

Aquests motius exposats, són alguns dels trets més remarcables del seu tarannà. Persona senzilla, afable, cordial en tothom, sempre disposat a donar aquest cop de mà que sempre fa falta, però això sí, des d'una segona fila no volent tenir mai el protagonisme, en fi com algú ja el va definir, **un petit gran home**.

Per tot això, demano que el ple de l'Ajuntament de Vilaplana acordi nomenar a Mn. JOSEP Mª MUSTÉ I PÀMIES fill predilecte de Vilaplana. Pel seu mestratge i la seva contribució a la promoció cívica, social i cultural del nostre poble.

Jordi Mateu i Huguet

Regidor de l'Ajuntament de Vilaplana

El Regidor Sr. Joan Serra, que feia les funcions de fiscal en la proposta, va comentar que no tenia cap argument que pogués anar en contra de tot el que s'havia exposat. Per tant la proposta va ser aprovada per unanimitat de tots els assistents.

Mossèn Manuel Maria Fuentes i Gasó el nou rector de Vilaplana

El dia 20 de setembre va tenir lloc la presa de possessió de mossèn Manuel Fuentes a l'església de Vilaplana, on es va celebrar una missa concelebrada a la que van assistir nombrosos fidels que van voler donar la benvinguda al nou senyor rector. Acabada la missa hi va haver un pisolabis a la sala parroquial.

Nascut a Bellmunt del Priorat (1961); Ordenat de prevere (1989); vicari de Sant Joan Baptista de Reus (1988-1996); rector de Santes Creus, Aiguamúrcia, l'Albà, les Pobles, Valldossera, Querol i Esblada (1996-2005); rector del Pont d'Armentera (1998-2005); Canonge arxiver de la catedral de Tarragona (2005); rector de l'Aleixar (2005); Llicenciat en Història de l'Església per la Universitat Gregoriana de Roma (1999); Diplomant en arxivística i paleografia a l'Arxiu Secret Vaticà (1998); Director de l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona (1999); Corresponent per la Real Acadèmia de la Historia de Madrid per la província de Tarragona (2001); Membre de la Junta de la Reial Societat Arqueològica de Tarragona (1999); Bibliotecari de la Biblioteca del Seminari de Tarragona (2005). També professor d'història Contemporània de la Facultat de Teologia de Catalunya i d'història Moderna i Contemporània de l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós de Tarragona. Últimes publicacions; Esglésies i senyorius de la Canonja i Masricart. (1989), La Universitat Pontifícia de Tarragona: 1897-1933. (1998), El Castell, vila i terme del Catllar: Segles XII-XVIII. (1999), Manuel Borràs i Ferré: Una vida al servei de l'Església. (2004) amb col·laboració de Francesc Roig Queralt. Així com diversos articles en revistes especialitzades.

I des d'aquest mes de setembre rector de l'Església de Santa Maria de Vilaplana.

Des de la revista "Lo Pedrís" li desitgem una feliç i fructuosa estada entre nosaltres.

La Redacció

CAL XACÓ

Una casa amb molta història

Julia Pàmies

Cal Xacó va ser construïda l'any 1744 en regnat de Felip V, quan el pensament Il·lustrat invadia Europa i estava a punt de néixer la primera enciclopèdia.

Hi han viscut sis generacions de la mateixa família que han vist néixer des de la màquina de vapor fins a les càmeres digitals, que han superat guerres, revolucions i grans moviments artístics i que fins avui, s'han dedicat a la pagesia.

El renom

Hi ha dues teories pel que fa al perquè del renom de la casa, però la més acceptada és la que diu que el renom "Xacó" prové del mot "Chacona", el nom d'una de les dances que formaven part d'una Suite, una composició musical típicament barroca.

Dels fonaments a la teulada

La casa, construïda només una dècada després que l'església del poble, constava de dos pisos. Els baixos servien d'estable i de corral, però amb el temps s'hi van afegir un celler, un cobert que servia de magatzem i un hort, que dóna a les darreres del poble, amb un pou.

S'ha reformat dues vegades, i tot hi que la casa encara conserva la mateixa estructura externa, la posició de les estances ha canviat totalment en referència a la casa d'origen.

Utilitats

Se sap que a finals del segle XIX al segon pis de la casa hi va haver un cafè i la cambra del primer pis que donava al carrer, una barberia. Al replà de la casa també hi havia una habitació que servia d'estanc. Tot hi així aquests establiments devien estar llogats ja que no consta que els propietaris de la casa n'estiguessin al càrrec.

Rumors

S'ha sentit a dir, tot hi que no existeix cap document que en doni fe, que el motiu de la construcció de la casa va ser l'allotjament eventual del Comte de Prades.

Segons sembla, era per això que totes les finestres de la casa tenien barrots.

**FERRO
ALUMINI
INOX**

Tels: 977 76 82 68 - 670 45 59 D4

PASCAL PELLICÉ MARINÉ

Electricitat i calefacció

Carrer Major, 40 - Tel. 977 81 53 28
43380 VILAPLANA

**P
L
A
C
I
T**

- ELECTRICITAT
- FONTANERIA
- CALEFACCIÓ
- GAS

Mas del Aleu, 14
43365 ALFORJA
Tels. 649 200 747 - 977 816 113

Mecànica de l'automòbil i planxisteria
Instal·lacions de fontaneria, gas i calefacció
AIRE CONDICIONAT - PLAQUES SOLARS

C/ Muralla, 23 - 43381 L'ALEIXAR
Tel. 977 815 384

Les plantes dels nostres carrers

CAPÍTOL III PLANTES DELS CARRERS

La redacció

Nom científic: **Juniperus pfitzeriana.**
Nom català: **Mont Julep**
Família: **Coníferes**
Origen: **Autòcton a tota Europa**

Nom científic: **Buxus sempervivens.**
Nom català: **Boix**
Família: **Buxàcies**
Origen: **Autòcton a tota Europa**

Nom científic: **Hedera Helix.**
Nom català: **Heura**
Família: **Araliàcies**
Origen: **Autòcton a tota Europa**

Nom científic: **Asplenium fontanum.**
Nom català: **Falguereta**
Família: **Filicòpsids**
Origen: **Autòcton a tota Europa**

Nom científic: **Taxus Baccata.**
Nom català: **Teix**
Família: **Taxàcies**
Origen: **Autòcton a tota Europa**

Nom científic: **Ampelopsis Tricuspidata.**
Nom català: **Parra verge**
Família: **Vitàcies**
Origen: **Xina i Japó**

CALA PEIRONA
RESTAURANT
Carrer d'Àngel Guimerà, 1 - Telèfon 977 81 51 71
43380 VILAPLANA

Pg. de la Mussara, 1
Vilaplana del Camp

PINTURA DECORATIVA
Josep M. Garcia

Tel. 977 815 078
Mòbil 619 233 190

Cròniques RENFE... i alguna cosa més

 Montse Ferré

19 d'agost – Estació Renfe de Reus, amb destí a l'estació de França de Barcelona.

— 9.36 h: hora prevista de sortida del tren amb direcció a Barcelona, estació de França.

— 9.56 h: seguim a l'estació de Reus. Un cop passats uns 20 minuts de l'hora prevista, sentim per megafonia un avís amb la següent informació: “Se encuentra estacionado un autobús en dirección a Tarragona”. Les persones que som a l'andana ens fem aquella mirada interrogant-nos els uns als altres “Aquest autobús és per a nosaltres?” Al cap d'uns moments, i de forma esglonada, pugem a l'autobús fins arribar a Tarragona.

— Estació Renfe de Tarragona. Un cop a l'andana, i amb uns 30 minuts de retard, arriba un tren procedent de Tortosa, ple de gent, ens col·loquem com podem, tots drets!, i fins a Barcelona.

— Estació de Gràcia de Barcelona: un revisor ens avisa que per circumstàncies diverses el tren no pot arribar a l'estació de França i que hem de baixar. Anem a buscar el metro.

— 13 h: hora d'arribada al nostre destí, l'estació de França.

20 d'agost – Estació Renfe de Reus, amb destí a l'estació de Gràcia de Barcelona (segon intent)

— 11.10 h: hora de sortida del tren.

— 11.25 h: parada a l'estació de Tarragona. El tren es desplaça uns metres més endavant i es para. Al cap d'uns 15 minuts, comencem a respirar tranquils, el tren es comença a moure, però

no!, amb sorpresa per a tothom el tren va marxar enrere.

— 11.40 h: tornem a l'estació de Tarragona. Cap informació. Uns passatgers comencen a baixar a l'andana. En un moment donat, les porten es tanquen, la meitat ens quedem dalt i la resta baix. Al cap d'una estona arriba un revisor que ens obre les portes. Baixem tots.

— Passats uns minuts, arriba un tren procedent de Tortosa, ple de gent i sense aire condicionat. Pugem com podem i sobrevivim fins arribar a Barcelona (estic segura que vaig estar ben a prop d'una lipotímia). Els comentaris, diversos: “Això ni als països subdesenvolupats”, “Sembles els trens de l'holocaust”...

— Arribem a l'estació de Gràcia, i decidim anar a posar una queixa, com a mínim que en quedi constància. Ens atén un senyor que porta el cartell de director comercial, i després de comunicar-li de forma correcta el que teníem intenció de fer, ens argumenta que

“un bitllet no donava dret a seure, que si algú en aquest país volia seure, havia d'agafar un taxi, un bitllet de l'AVE o del Talgo”. També que la Renfe no era una empresa pública, i no tenia cap obligació de donar segons quins serveis. A partir d'aquí, només li podem transmetre, encara més, la nostra perplexitat i estupefacció. Després d'aquesta interessant informació, ens dona un imprès amb el qual, a l'arribar a l'estació de Reus, en el viatge de tornada, ens farien el reintegrament del 25% de l'import del bitllet amb motiu del retràs del tren.

— Estació de Renfe de Reus. El pleats d'ADIF, quasi tots tan amables com els que hem trobat a Barcelona, ens abonen els diners corresponents.

En el transcurs d'aquests viatges, també es van fer evidents les normes actuals d'educació i civisme de la nostra societat: el més ràpid i àgil serà el que podrà seure... les persones grans, les dones embarassades, les que tenen problemes de mobilitat... les que ens van ensenyar de petits que tenien preferència... Això ja no es porta. A més, cal tenir en compte l'alçada de l'esglai dels trens i la distància a l'andana, us hi heu fixat?

Ah sí, quasi que me n'oblidava:

12 agost - Estació AVE Madrid-Chamartín, direcció estació Tarragona Camp.

21.30: hora prevista i efectiva de sortida del tren.

00.14: hora prevista i efectiva d'arribada del tren.

...

TECPERVAL

TÈCNICS EN PERITATGE I VALORACIONS

Camí de l'Aleixar, 2, L-4
43202 REUS (Tarragona)
Tel. 977 32 62 44 - Fax 977 32 64 58

**VARIETAT DE TAPES
ENTREPANS
LLESQUES
ESMORZARS**

Carrer del Casal, 3 - Tel. 977 81 56 52
43380 VILAPLANA

La Garranxa i El Cortiella

Ester Borràs Gijol

Aquest cop us proposo una excursió a cavall de les comarques del Priorat i el Baix Camp.

Comencem a Porrera, d'on sortim seguint les marques del GR 174 que remunten el riu Cortiella per la seva dreta. Es passa a la vora del molí de Montlleó, la confluència del barranc de les Comes i el mas de l'Hort de Lleó. El camí comença cimentat, però acaba sent de terra. Puja molt a poc a poc.

Arribem a la cruïlla on el GR se'n va cap a la dreta, resseguint el Cortiella (per aquí és per on tornarem). Però ara naltros cal que continuem recte pel camí de l'esquerra, que segueix el curs del barranc de la Garranxa. Veurem marques de color lila, que no perdrem de vista fins al coll de Cortiella.

El camí arriba fins al petit nucli de la Garranxa, el qual conserva el mateix aspecte descrit per Iglésies a Del Camp de Tarragona a l'Ebre (del 1931): "Les seves cases, gairebé totes són unides les unes a les altres i formen dos carrers: el Major i el dels Afores. [...] En entrar-hi, es passa vora l'era i se segueix pel carrer dels Afores, el qual només té cases a una banda."

Així, doncs, sortim de la Garranxa pel carrer dels Afores. Deixem de seguir el barranc de la Garranxa i comencem a caminar pel barranc del Licor, primer per camí i després per sender. En aquest tram podrem veure restes d'empedrat, ja que aquest era l'antic camí de Porrera a Alforja. També abandonarem els camps de vinya per endinsar-nos al magnífic alzinar de Puigcerver. El sender es va fent més dret.

Arribem al coll de Cortiella i, per tant, a la pista que puja des del coll d'Al-

forja i va cap al santuari de Puigcerver, marcada com a GR 7. Seguim endavant i trobem un pal indicador.

A mà dreta veiem un camí tancat amb una cadena: el seguim, anant a l'ombra de l'alzinar característic d'aquesta zona. El camí entra a un tros i passa per davant de la seva corresponent caseta.

Quan s'acaba, continuem per un senderonet que baixa cap al barranc. Pot ser que estigui embardissat, ja que no hi passa gairebé ningú. Per aquest bocí de camí, tindrem ocasió d'admirar uns grèvols preciosos.

El senderonet acaba en una pista de desembosc que porta fins a la pista de Mas d'en Botó. Precisament quan arribem a aquesta pista, anem cap a l'esquerra.

Arribem a una altra pista, on recuperem les marques del GR 174 que hem agafat a l'inici de l'excursió. Si anéssim cap a l'esquerra, passaríem pel mas d'en Mestre i, al cap d'un quart d'hora - vint minuts, seríem al coll de la Teixeta. Naltros, però, anem cap a la dreta, seguint ja el curs del riu Cortiella. Entrem en un sector ple de camps d'avellaners.

La pista planera i amb un lleuger desnivell de baixada ens portarà fins a la cruïlla del matí (on havíem abandonat el GR). Des d'aquest punt, evidentment, hem d'anar cap a l'esquerra per tornar a Porrera.

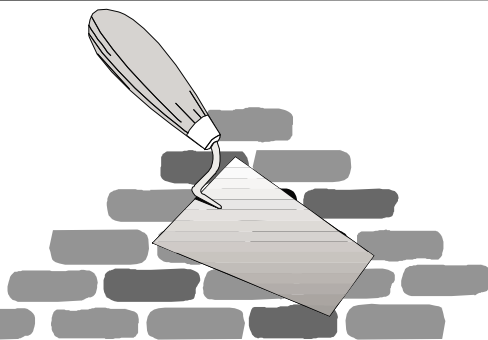
Mapa utilitzat: Vall de Cortiella Serra de Pradell Puigcerver Escala 1:15.000 Editorial Piolet

■ ■ ■

CONSTRUCCIONS

JOAN MESTRE SL

C/ Major, 32-3r - 43380 VILAPLANA - Tel. 977 81 51 73

De llibres

✎ *Bruno Anguera Garcia*

Sembla ser que la tendència actual quant a lectura esta, igual que el nostre món globalitzat, si més no estereotipada. Amb això vull dir que els llistats que apareixen a la premsa o a Internet dels llibres més llegits o més venuts, son previsibles. Dan Brown o Carlos Ruiz Zafón en seran els que coronin la llista, seguits d'altres escriptors de "Best Seller" llibres dels quals podrien passar perfectament per obres dels dos anteriors.

Una vegada vaig sentir comentar que a Amèrica (no podria haver estat en altre lloc) s'estan inventant una màquina que crearà llibres. Si, una màquina a la que se li introduiran uns patrons quant a l'estructura de l'argument, sobre els personatges... i que sola crearà novel·les que seran èxits de venda.

I doncs, d'on surten aquests patrons per a la màquina escriptora? Doncs de les novel·les d'aquests escriptors com Brown. I és que els seus llibres responen tots a una estructura idèntica i els personatges son titelles a les que canvia el nom en cada volum. Qui no ha tingut la sensació mentre es llegia *Marina* de Ruiz Zafón de estar devorant un llibre idèntic a *L'Ombra del Vent*?

Així doncs, podem dir que els autors que venen, o que poden viure del que escriuen, construeixen obres que responen a una mateixa composició que atrau al gran públic.

Podríem arribar a fer un petit anàlisi social a partir dels hàbits de lectura: una societat massa ocupada i "estressada" que no té temps per grans obres literàries de grans continguts; un món occidental tant ben acostumat a viure bé (com aquella antiga societat romana del final de l'Imperi que va morir ofegada en el seu propi or) que no té ganes de grans filosofies i només busca l'oci, al que esta acostumat a la via quotidiana, a la lectura...

O simplement la història es repeteix; perquè ja a *El Quijote* Cervantes fa una llarga llista d'aquells llibres de cavalleries que estaven tant de moda a la època però que, igual que els nostres Best Sellers, responien tots a un mateix model i que per tant eren dignes (segons Cervantes) d'anar a la foguera.

Potser algun dia arribarà un nou Quixot que, igual que Cervantes va fer amb els llibres de cavalleria, acabarà amb aquestes obres que tant es llegeixen; o potser serà el pas del temps que s'encarregarà de seleccionar allò que és art d'allò que és mer entreteniment, els textos que presenten literarietat (tret distintiu dels textos literaris) dels que son sortits d'una màquina encarada a la venda massiva i als interessos editorials.

Maria-Mercè Marçal

✎ *Montserrat Foraster i Adserà*

Poetessa. El 5 de juliol, va fer deu anys de la seva mort. Feminista, nacionalista, amant de la vida, de la terra, de la justícia, rebel i lluitadora.

Els seus poemes són un regal. Jo els vaig escoltar per primera vegada en la veu d'en Celdoni Fonoll trobador català, rapsode immens que gràcies a la campanya "La poesia a l'escola" (cap el 1986) va fer arribar a milers de xiquets i xiquetes d'arreu del país la nostra llengua a través de la poesia des dels orígens (Raimbaud de Vacairàs, Ramon Llull, Ausiàs Marc...) fins els poetes més contemporanis (Miquel Descot, Joan Barceló...)

Varen musicalitzar poemes seus en Ramon Muntaner, Marina Rossell, Maria del Mar Bonet, Teresa Rebull...

Ara alguns dels seus versos són recitats la diada del 8 de març com a proclames reivindicatives del dret de ser dona (però si vas a comprar algun dels seus llibres et serà molt difícil trobar-lo)

Un grup de noies i nois de Vilaplana m'han demanat si vull participar en una lectura de poemes de Maria Mercè Marçal per commemorar el desè aniversari de la seva mort i la veritat és que m'he emocionat.

Crec sincerament que moltes vegades el món evoluciona, progressa gràcies a l'esforç de persones individuals que amb tot el seu afany, il·lusió van construint i posant petits granets de sorra. També penso que malauradament a les administracions moltes vegades els manca aquesta il·lusió; que es mouen per grans projectes, grans esdeveniments que se'n parli arreu i que perden una mica el dia a dia, l'estar a peu de carrer, al costat de les necessitats reals de les persones i del poble que representen. Sincerament m'hagués agradat que alguna administració s'hagués recordat d'aquesta poetessa i de molts altres que cada cop més aconseguixen que restin a l'oblit de la memòria popular. Veure en algun mitjà de comunicació una ressenya, que s'hagués convocat algun petit acte oficial en commemoració.

Som un país petit al costat d'altres massa grans i si no reivindicuem els nostres artistes, els nostres professionals: músics, pintors, escriptors, mestres, científics, metges... no ho farà ningú per nosaltres.

Penseu tan sols una cosa si aneu a França, a Itàlia, a Grècia, el Marroc, Mèxic, Perú, Índia... i entreu en un restaurant, bar... quina música sentiu doncs la seva, la del seu país i en la seva llengua i si feu el mateix a qualsevol bar, restaurant, botiga... de Catalunya doncs la resposta és fàcil música importada, música anglosaxona, mai música del país. La Locomotora Negra, Manel Camp, Santi Arisa, Companyia Elèctrica Dharma, Els Pets, Obrint Pas, Jordi Sabaters, Tete Montoliu, Ignasi Terrassa Trio, Brams i un llarg etcètera de músics boníssims són exclosos dels mitjans oficials i com diu un altre artista del nostre país "Qui perd els orígens perd identitat".

Sols per acabar i en honor a aquesta poetessa uns versos seus que ho resumeixen tot:

"A l'atzar agraeixo tres
dons: haver nascut dona,
de classe baixa i nació
oprimida.
I el tèrbol atzur de ser
tres voltes rebel"

■ ■ ■

El primer rovelló

(Marasmus alliaecus)

✂ *Neus Sánchez i Mei Salvat*

Arriba la tardor a poc a poc, uns dies amb més força, d'altres amb més timidesa. I amb ella arriben els bolets, en alguns llocs amb més abundància, en altres amb més moderació. Però el que sí que és com cada any és la notícia: el primer de la temporada, el de més quilos, qui l'ha trobat, on ha anat... i això per què? És realment una notícia o la nova és l'estat lamentable dels nostres boscos, amb les seves papereres i containers plens de deixalles que no va a buscar ningú? Deixalles que no som capaços d'endur-nos cap a casa quan anem per aquests termes? No és la notícia com queden els boscos després de la marabunta d'anomenats boletaires als quals no els importa ni potser tenen ganes de saber com es fan i com es conserven d'un any per l'altre els bolets?

I els medis de comunicació cecs davant d'aquesta problemàtica, ells que podrien des del seu poder de difusió fer pedagogia i ensenyar de veritat a estimar la natura i a no fer curses per trobar el primer bolet de la temporada. Aquests medis de comunicació que semblen altaveus com qui va pel bosc bramant i eixordant tota classe de vida que no sigui la seva.

Hem arribat a un punt on es fa difícil diferenciar-nos entre tots, on és el silenci i el respecte que mereixen els altres animals? On són la paciència i l'espera de trobar amb il·lusió aquell trosset de promontori que potser és un bolet? No... tot s'ha de llaurar i com més remenat quedi millor. On s'han quedat els vint dies que s'han d'esperar després de la pluja per aventurar-nos al bosc amb precaució? No... cauen quatre gotes i tot és posar el cotxe en marxa per a l'expedició de rigor. El Camp de Futbol, La Cervereta, Les Tosques, la Font del Roure, els Motllats, el Pla de la Mussara.... alguna cosa ha canviat en aquests llocs i quan se sap del primer rovelló, ja tremolen, i tota la muntanya és un brogit d'estranyes fent alguna cursa incomprendible.

És llàstima que una afició tan gran, tan estesa, tingui els dies comptats per una desídia que ens afecta a tots, des d'escoles, administracions, fins a medis en general. Potser s'hauria de començar a considerar una miqueta com un problema, no com un capritxós festival de tardor.

✂ *Rosa M. Muntanya*

Voldria començar una nova sèrie de remeis que provenen de la natura, en aquest cas de les flors, però primer de tot cal parlar de la persona que ho va fer possible.

El Dr. Edward Bach, nascut a Gal·les, Anglaterra, el 1886, va estudiar medicina i va començar la seva etapa clínica a Londres, on la medicina tradicional li semblava del tot mecànica i que no tenia en consideració el ésser humà amb la seva complexitat, la ment i el cos no es poden tractar per separat. Cada persona té la seva història, les seves emocions, sensacions, somnis i necessitats que no es poden ignorar alhora de tractar els desequilibris del cos humà. Per el Dr. Bach, no hi havien dubtes, el que havia de ser curat era la persona, no es podien amagar els símptomes.

El 1912 va tornar a Gal·les i durant els seus llargs passeigs per la natura va identificar un recull de flors i va buscar la semblança entre la planta i el perfil psicològic del malalt.

Mimulus, una flor fràgil, va ser subministrada a pacients que mostraven timidesa, petites pors. Impatiens, la flor "impulsiva", que projecta lluny d'ella les llavors, va ser subministrada a pacients més nerviosos. Los resultats van ser immediatament satisfactoris. El camí havia començat.

Va treballar amb el Dr. Samuel Hannemann, un dels pares fundadors de la Homeopatia, que com el Dr. Bach, pensava amb el pacient d'una manera global.

Va estar molts anys treballant amb les plantes i estudiant els seus aspectes i característiques. Va arribar el 1932 a la identificació de les 12 primeres flors, però creia que només havia identificat les emocions fonamentals i calia profunditzar-hi més. No és el mateix tenir por a un cosa concreta, o tenir por sense poder descriure-la d'una manera determinada.

El 1935, va identificar 38 remeis florals, que encara avui s'utilitzen. Va intentar explicar els seus col·legues metges el seu mètode, però els conservadors de la classe metge van portar-li molts problemes i ell mateix va demanar que l'exclouessin de la Orde mèdica i el consideressin com un herbolari.

Va morir el 1936 mentre dormia, a Mount Vernon, a Sussex, seu avui del Bach Center.

Cada lloc té els seus colors, els seus perfums, les seves vibracions i el lloc que es veu néixer deixa una empremta en la nostra vida.

VIALMA SAT

Esclofolladora
d'avellanes

Jaume Salvat Salvat
C. Major, 14
43380 VILAPLANA
Tel. 977 81 50 13
c.e: salsa@maptel.es

AUTO ESCOLA CATALUNYA

Pl. del Nen de les Oques, 8 - Tel. 977 32 23 19
REUS

La Milagrosa

Desde fa uns dies, hi ha una nova imatge a l'Esglesia del poble: La Milagrosa, cedida per Maurici Muntané, de Tarragona

En Maurici, pels qui no el coneixeu, és descendent de Vilaplana, de Cal Virgili (cosí de la Raquel Virgili i marit de la Carmeta, de Cal Punissó).

Aquesta Milagrosa, prové originalment del Sanatori Casa Blanca. Quan el van tancar i buidar, la imatge va ser rescatada i posteriorment regalada a en Maurici Muntané.

Ell, que és pintor, restaurador i, en definitiva, artista, la va restaurar, ja que quan va arribar a les seves mans, la imatge estava molt deteriorada.

En Maurici, com podeu compovar, li ha tornat l'esplendor original.

Moltes gràcies.

Dietètiques Cabré, C.B.

ALIMENTS NATURALS I DE RÈGIM
HERBORISTERIA
CONSULTA NATURISTA

C/ dels Jurats, 19 - 43205 REUS
Tel. 977 31 52 55

LO PEDRIS

Dinar de la "Quinta del 31"

Ara tenen 77 anys...

Com cada any, desde ja en fa una colla, els de la "quinta" del 31 fan, a l'estiu, un dinar per trovar-se tots, xerrar, riure i recordar-nos que ells també poden fer bons tecs !

Els n'eren: Na Lola Anguera, Ernest Ferré, Maria Aixalà, Madalena Vall, Joan Serra, Paco Costell, Maria Huguet, Marta Roig, Mariana Salvat, Josep M. Anguera, Josep Cabré, Simó Salvat i Teresa Serres.

(Na Dolores Llorens i en Leandre Ferré no van poder-hi assistir)

A tots, per molts anys !!!

Foto cedida per Joan Serra

* * *

Sopar dels 40 anys "La quinta del 68"

Moltes felicitats a tots !

La Redacció

VILAPLANA

Un estiu més, les Jornades Culturals

Casa de Cultura

Un estiu més hem tornat a revalidar al nostre poble les que d'uns anys ençà coneixem com a Jornades Culturals; un seguit d'accions, espectacles i actes que ens serveixen per dinamitzar Vilaplana al voltant de la cultura i l'esbarjo durant els mesos de l'any en què tots vivim més de cara al carrer, per gust, perquè les vacances ens hi ajuden o, fins hi tot, en alguns casos, perquè la xafogor de casa gairebé ens hi obliga.

Sigui com sigui, el passat 6 de juliol es van iniciar les Jornades en la seva edició de 2008, amb el concert del grup Cooperativa Folk, que obria el conjunt d'actuacions anomenades Nits Musicals del Baix Camp'08 que durant l'estiu han anat aollint diverses poblacions de la comarca. L'endemà, als porxos del Casal va tenir lloc la Primera trobada de Col·leccionistes de Plaques de Cava de Vilaplana.

El següent dissabte, M. Teresa Huguet i Pepa Ferrater van ajudar-nos a entendre millor els medicaments i el seu ús a través de la conferència "El bon ús dels medicaments".

Diumenge, 13 de juliol, les activitats foren força i ben diverses: el Casal Vilaplanenc va contribuir en la campanya "Mulla't per l'esclerosi múltiple" a les piscines, com cada any, i la participació de grans i petits va ser força reeixida; a migdia, vam poder participar d'una molt concorreguda xerrada informativa sobre "Aliments transgènics, organismes modificats genèticament", organitzada pel col·lectiu Som lo que sembrem i finalment, a la tarda, el Grup de Teatre

de Vilaplana va estrenar, amb molt èxit de públic i una interpretació que felicitem des d'aquí, l'obra de teatre "No em toquis la flor".

La Campanya Voluntària de donació de sang, ja esperada per aquestes dates, va arribar al poble el divendres 25, a la tarda.

La Sala Parroquial va ser el lloc triat dimarts, 29 de juliol, per presentar el llibre "Un altre món" del reconegut professor Arcadi Oliveres i dijous, 31, la Casa de Cultura va acollir la presentació del conte "Rosita i la seva nina" que va anar a cura de la seva autora Martina Contacontes. La canalla va gaudir-ne d'allò més!

El mes d'agost el vam encetar amb

una exposició de pintura de Marc Pérez Oliván, a la Sala Parroquial, la inauguració de la qual fou precedida per l'actuació del grup Cheguri amb un repertori de música de l'Amèrica Llatina.

I per acabar, el ja tradicional SOPAR A LA FRESCA, amenitzat novament amb l'actuació musical del Duo Maverick, va cloure les Jornades el 9 d'agost, en el marc del passeig de La Mussara.

Des de la Casa de Cultura no volem estar-nos d'agrair a les entitats i persones particulars que ens han donat suport la seva col·laboració perquè els actes hagin esdevingut possibles; a tothom la participació en aquestes Jornades del 2008 i, tant als uns com als altres, us convidem a retrobar-nos el proper estiu per gaudir novament de les activitats i actuacions que aquesta cita ens ofereix, sempre oberts a enriquir-les i millorar-les amb la participació i les propostes que d'ara fins a l'estiu vulgueu fer-nos arribar.

Gràcies, novament, per ser-hi presents, i fins l'any vinent.

■ ■ ■

SUBMINISTRAMENT DE PAPELERIA
MATERIAL D'OFICINA E INFORMÀTICA

COMERCIAL REUS 4atre

C/ Comudella del Montsant, 39 - 43206 REUS
Telèfon 902 023 390 - Fax comandes 900 65 66 67
E-mail: ventas@cr4.es

Descom
DESARROLLO DE COMPRAS

ENTRE AUTOMOBIL

CARBURANTS VILAPLANA

DISTRIBUCIÓ A DOMICILI DE GASOILS

Comandes: 977 328 41

Tot tipus d'articles pel seu vehicle - Obert 24 h

Relació de les activitats a la llar de jubilats

Carme Abelló Bonet

La redacció de "Lo Pedrís" em varem demanar, que si volia participar d'aquest projecte cultural per Vilaplana. Em va semblar que no m'hi podia negar, i vaig acceptar.

Com a membre de la junta de l'associació, em limitaré a fer un resum dels actes, que s'han celebrat a dita entitat, durant l'any 2008.

El dia 2 de març, es feu l'assemblea ordinària. Durant aquesta es fa fer un traspàs de la junta, la Teresa Serres passa a vocal i una servidora a la secretaria. En la mateixa es va donar comptes de l'entitat.

En aquesta data l'associació compta amb 110 socis.

També a la Llar, el dia 24 de març, vam celebrar el dia de menjar la mona hi vam assistir-hi 22 persones.

El dia 27 d'abril, al local de jubilats, es celebrava els 15 anys de la seva fundació. En primer lloc es va recordar a tots els presidents i membres de les juntes, que havien fet el servei durant aquests 15 anys; de manera molt especial a aquells que no estan entre nosaltres. També es va fer esment del títol de "Soci honorífic" que es va lliurar als Sr. Agustí Ferré Obiols, alcalde quan es va fundar la llar. Es va acabar la festa amb un sopar molt complert, ja que la data s'ho mereixia. Abans de sopar poguérem gaudir de la soprano (Sra?), que ens va fer un recital de cançons amb una veu esplèndida i amb molt de mèrit ja que n'era l'autora. Van ser cançons molt boniques i divertides. L'assistència fou de 38 persones.

En els propers dies s'està parlant de fer una excursió.

Això és el resum fins ara, en pròximes revistes, anirem informant.

■ ■ ■

La Redacció

El passat mes d'agost el Baltasar Juanpere i la Laura Ferré, van celebrar les seves noces d'or en una entranyable festa i es van reunir al Restaurant de Ca la Peirona de Vilaplana, acompanyats dels fills, els néts, germans, cunyats/des, cosins, i amics.

Va ser un dia molt especial per tots, i sabem que estaven molt emocionats.

El Baltasar i la Laura es van casar ara fa 50 anys a Barcelona a l'església de Santa Maria del Teulat del Poblenou i sabem que van anar de viatge de noces a Blanes i també a Madrid.

Des d'aquestes pàgines de Lo Pedris, volem desitjar-los moltes felicitats, i per molts anys!

**ASSOCIACIÓ
DE JUBILATS I
PENSIONISTES
DE VILAPLANA**

C. del Casal, 3
43380 VILAPLANA

solucions

SOL·LUCIÓ FOTOTECA INTERIOR

El primer per l'esquerra: Víctor Anguera

El del mig: Josep Huguet (Damu)

El tercer: Pere Mariné (Peret del Mas)

SOLUCIONS PASSATEMPS

HORITZONTALS: 1-GARRIGOTS 2-DERIES/BEU 3-TO/NUS/
PIBE 4-OBRES/ERTES 5-PLIS/FRE/O(ó U) 6-IES/FERUMS 7-CRAPULA
VERTICALS: 1-TOPIC 2-DOBLER 3-GE/RISA 4-ARNES/P 5-RIUS/
FU 6-RES/FEL 7-IS/ERRA 8-G/PREU 9-OBIT/M 10-TEBEOS(ó TEBEUS)
11-SUES

MATA
LLAUNERIA

Raval Santa Anna, 47 43201 REUS

Tel. 977 342 832

mata@llauneria.com

Festival d'estiu 08

Soraya i Aina

El passat dia 30 d'agost vam celebrar l'acabament de l'estiu amb el festival 2008. Aquest any ens vam inspirar en les cançons de les pel·lícules Disney.

Perquè no fossin tot balls, hi vam afegir una mica de teatre de la pel·lícula corresponent a cada ball. Per fer això, només vam haver de copiar els guions de les pel·lícules però en els balls va ser més complicat, ja que, ens els vam haver d'inventar nosaltres.

Cada escena tenia una diapositiva darrere amb una imatge de fons de la pel·lícula corresponent.

Va ser una gran experiència perquè ens vam adonar que tot requereix el seu esforç.

Sempre hem pensat que el festival és la millor manera de passar l'estiu, perquè ens agrada molt actuar. Des de aquí volem dir a tots aquells que aquest any no han participat que s'animin a seguir el nostre exemple perquè val la pena.

Volem aprofitar aquesta ocasió per agrair al Carles Tost, al Jordi Mateu, al Casal Vilaplanenc i a l'Ajuntament la seva col·laboració. També volem donar les gràcies a tots els actors i espectadors.

AGR BOTIGA

AGR BOTIGA
COOPERATIVA DE L'ALEIXAR

Hi trobaràs la millor selecció de productes naturals de la terra.
Oli, vins i caves amb D.O. Gran varietat de fruits secs.
A més productes de qualitat elaborats artesanalment.

Obert cada dia de 10 a 1 i de 5 a 8, diumenges d'11 a 2 (dilluns matí tancat)

C/ de Guardiola, 58
43381 L'ALEIXAR
Tel. 977 815 290
Tels. oficina:
977 815 584 - 977 815 105

C. Casal, 3 - Tel. 977 815 652 - 43380 VILAPLANA (Baix Camp)

Casal d'estiu de Vilaplana 08

✍ Ainhoa, Vanessa i Gerard

Un any més, un cop acabat el curs a l'escola i un cop ben entrats a l'estiu, hem fet possible el Casal d'Estiu a Vilaplana. Aquest any hem enfocat el casal d'una manera diferent, i hem convidat a diferents persones perquè ens vinguessin a veure.

Per començar, la primera setmana d'estiu, ens van venir a visitar unes velletes molt simpàtiques que ens explicaven unes històries ben curioses, i així, vam poder fer un recull de tots els seus contes.

En la segona setmana vam conèixer un artista molt estrany que pintava quadres. Amb ell vam treballar els colors, i vam poder demostrar que som tots uns grans artistes pintant un gran mural on hi apareixien tots els noms i fent unes magnífiques samarretes del Casal d'Estiu.

La tercera setmana vam tenir una sorpresa... Es van presentar al Casal uns pirates! Havien arribat a les costes de la illa de Vilaplana amb un gran vaixell pirata. Primer ens van espantar una mica però després de parlar amb ells ens vam convertir tots en autèntics pirates. Ens vam fer uns mocadors i una bandera, i vam poder trobar junts un mapa, que ens va permetre trobar el tresor amagat de la illa al Bosc de l'Olla.

En la quarta setmana del casal ens van fer arribar la notícia de què hi havia un Fènix per la nostra comarca. El Fènix és un ocell molt i molt gran, de color vermell, amb unes plomes precioses. L'ocell viu molts anys, i quan mor es crema. De les seves cendres en surt un ou, que en trencar-se, neix altre cop el Fènix. Aquest era un secret molt ben guardat, fins que els caçadors ho van descobrir. Curiosament, vam poder trobar llàgrimes de Fènix a terra i aquestes ens van conduir fins a trobar el seu ou. Vam protegir l'ou durant uns quants dies

dels caçadors que el volien trobar, i per despistar als caçadors vam fer un munt d'ous iguals que el del Fènix i els vam posar als balcons. Un cop passat el perill el vam deixar al lloc on l'havíem trobat, perquè pogués néixer i viure feliç.

La setmana següent ens van encarregar una feina molt interessant. Ens vam convertir en reporters d'un canal de televisió. Vam sortir al carrer a fer reportatges, entrevistes als veïns i a recollir les millors notícies del poble, i vam fer una edició de Telenotícies Vilaplana, que segurament tots vau veure pels vostres televisors.

Ja gairebé acabant el casal, vam trobar un músic que rodava per Vilaplana amb la guitarra penjada al coll, i buscava nens i nens que volguessin cantar i

ballar amb ell, així que ràpidament ens vam posar a aprendre cançons i danses, i ens ho vam passar molt bé. També vam sortir al carrer on algunes persones del poble ens van ensenyar cançons d'anys enrera que no coneixíem.

Totes aquestes visites ens han fet aprendre i ens hem divertit molt, i el millor de tot és que a més a més de fer tot això i conèixer tanta gent, encara hem tingut temps d'anar tots junts a la piscina, de fer els deures d'estiu tots plegats, d'anar a fer alguna excursió, de jugar a un munt de jocs i de fer alguns tallers.

Tot plegat un gran estiu, ple de moments i coses per explicar... Esperem trobar-nos tots junts altre cop l'any vinent!

■ ■ ■

COLÒNIES A PORT DEL COMPTE

Aquest any el Grup de Colònies l'Alzina Rodona hem anat a Port del Compte. Van ser vuit dies ben sorprenents i plens d'emocions, fins hi tot ens van venir a veure els Mossos d'Esquadra. Vam fer excursions per la vall i vam pujar amb un tele-cadira. En definitiva són uns dies que els infants dels tres pobles l'Aleixar, Maspujols i Vilaplana conviuen amb molta intensitat.

Gràcies a tots/es per fer-ho possible!

GRUP DE COLÒNIES L'ALZINA RODONA

VILAPLANA

Presentació pública del grup vilaplanenc

“L'Espurna”

L'Espurna

Estimats veïns i lectors, ens complau escriure aquest article com a mostra d'agraïment a tot el suport que ens heu donat al llarg de tot aquest estiu tan actiu i calorós.

Des de l'espurna ens agradaria també utilitzar aquestes línies per acabar-nos de presentar, ja que després de tantes vesprades entre pel·lícules i actes, pensem que ja és hora de definir aquesta nova organització sorgida sense ànim de lucre, més que res pel neguit envers l'endormiscament del poble. Així doncs, com heu pogut comprovar vosaltres mateixos, l'ESPURNA és una organització d'un grup de joves que va creixent, i que esperem que així sigui.

Va sorgir a principis d'estiu amb ganes de moure Vilaplana, i de moment és el que estem fent dins del possible. Ara que és hora de posar els punts sobre les is, volem explicar o manifestar clarament sense cap remordiment, que ens vam formar per promoure activitats de caire reivindicatiu i alternatiu a la resta de propostes que hi havia sobre la taula, durant l'estiu hem promogut propostes de caire llibertari i progressista, ja sigui per una pròpia concepció ideològica, com per mostrar un caire pedagògic, com va ser la projecció de la pel·lícula El Coronel Macià.

Amb això no volem posicionar-nos en contra de ningú, tot al contrari, ens em format a partir d'unes arrels democràtiques amb les quals em avançat en el nostre camí escoltant totes i cadascuna de les vostres peticions, emmarcant-nos això sí, dins al marc de les nostres principis.

Durant aquest nou curs volem seguir fent activitats, més

enllà del cinema, activitats participatives on tots vosaltres en pugueu prendre partit, des dels més petits fins els més grans, ja que pensem que dins d'un poble tan petit, tothom és imprescindible.

Tot i això no volem prometre res, ja que com hem dit, som una organització sense ànim de lucre, per tant, tot el que puguem fer aquest nou curs estarà en funció de les ajudes que rebem, o bé del nostre esforç, com ha estat fins ara.

Així doncs, esperem seguir tenint la vostra col·laboració, i agrair-vos una vegada més tot el suport que ens heu donat aquest estiu. També voldríem felicitar, i agrair la presència a totes les persones que van participar (com ara el Pere Mariner el Salvador Mallfrè, o bé la gent que va recitar, fer de públic...) a l'acte en homenatge a la poeta Maria Mercè Marçal el passat mes d'Agost.

Una forta abraçada!

Som l'ESPURNA que encén la flama

Som el combat contra l'oblit

Som la paraula silenciada

Som el futur que no han escrit.

Obrint Pas.

MUSSARA

CENTRE D'EQUITACIÓ

677 50 79 44 - Classes

677 50 79 45 - Excursions

Carretera de Vilaplana a la Selva del Camp, km 6,8

Dites i Refranys

Continuem oferint les dites recollides per la Maria del Carme Mestre, que abans explica com era la festa Major. Que en gaudiu. Mai Salvat.

M. Carme Mestre

La festa major dels anys 40.

Al matí missa cantada i solemne. Hi tocava l'orquestra que es llogava pels concerts i el ball. Al sortir de missa, sardanes a la sala de cal Ritu, que per cert, quan teníem 14 o 15 anys la nostra colla va guanyar el primer premi. Després de dinar, concert a dalt al Café. Quan s'acabava el concert, ball de tarda. Després de sopar, altre cop concert y ball de nit.

Les noies per sortir a la nit, teníem que anar acompanyades pels pares o algun parent.

Hi havia el "ball del ram", "ball de la toia", "ball de l'escombra", "el ball de l'americana dels macos" y també el ball de "la mitja hora", que els nois convidaven les noies a fer un refresc.

Els músics anaven a dinar i a sopar per les cases i els forasters que venien dels pobles veïns també perquè no tenien cotxe per poder marxar.

Els dos primers dies eren així i el tercer dia era el dia del gos que ja no feien tanta festa.

Dites

SOCIETAT I VIDA ...(continuació)

- Qui diu que marxa i no es mou, té més peresa que un bou.
- A boca tancada no hi entren mosques.
- Fes bé i no facis mal, que altre sermó no et cal.
- Quan les campanes toquen, senyal de festa.
- A la vora del riu, no t'hi facis el niu.
- Cada cosa al seu lloc i un lloc per a cada cosa.
- Plorant i rient va creixent la gent.
- Qui riu últim, riu millor.
- En temps de fred, val més una capa que un barret.
- Caldera vella, bony o forat.
- Tant si et lleu com si no et lleu, ves-te'n a dormir a les deu.
- No te'n riguis del meus dols, que quan els meus seran vells, els teus seran nous.
- A cada terra sa guerra.
- Qui no pot segar, espigola.
- Si a bodes no m'hi vols, convida'm el dijous.
- Les mans que no treballen, poden a Déu.
- El que llegint no es distreu de les penes de la vida, ja se li pot fer la creu.

- La bona música, amarga les feres.
- El que no té seny no té fred.
- L'home diu al rellotge de sol: tu sense sol i jo sense fe, els dos no som res.

POBLES:

- D'Alcover res de bo en ve, i si res de bo hi va, no ho deixeu escapar.
- Si teniu res per llençar, porteu-ho a l'Aleixar.
- D'Alforja solament, ni la vila ni la gent.
- Barcelona és bona, si la bossa sona. Tant si sona com si no sona, Barcelona és bona.
- Mira si és gran Barcelona i encara fan cases.
- Les dones de Cubelles, cul i mamelles.
- Les dones de Falset, la casa bruta i el carrer net.
- A la Febró sempre ha hi fan coses; fan el Roser quan no hi ha roses.
- De Montroig, ni home ni dona no et faci goig. Ni ous per posar, ni lloques per covar.
- Dona de Prades i mula de Reus, quan entrin per la porta que es trenquin els peus.
- A Reus enganxen i a Tarragona manxen.
- De Tarrassa mala raça; de Sabadell mala pell.

EXPRESSIONS:

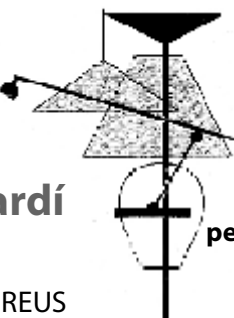
- Ets més curt que la cua d'un conill.
- Ets més vell que l'anar a peu.
- Ets més just que un pany de cop.
- Tens més ouento que Calleja.
- Ets més llest que un pèsol.
- Es més tort que una parra.
- Com Sant Ambrós, llarg de cames i curt de cos.
- Ets més dolent que la llana d'un gos.
- Estàs més buit que l'agenda d'un ermità.
- Ets més llest que un gat.
- Com Sant Ambrós, llarg de cames i curt de cos.
- Ets més curt que un nus.
- Anar més perdut que un gat en una fàbrica de sifons.
- Estic més sec que una capsa d'arengades.

■ ■ ■

Pantalles a mida
Tots els estils
Il·luminació de jardí

C. de Benidorm, 11 (cant. Peníscola) - Tel. 977 75 05 30 - 43205 REUS

NUVIS!!!

PREUS ESPECIALS
per a la vostra llista...
i col·locació
GRATUÏTA!!

La Redacció

Endevina qui son ?

Els tres personatges d'aquesta endevinalla eren de Vilaplana i com podeu veure un dia es van mudar per l'ocasió i els van retratar. I qui els ho havia de dir, que a més de sortir a l'àlbum de llurs famílies, després d'uns quants anys més... una de les revistes del seu poble els exposaria a la llum pública.

Mireu-los bé, fixeu-vos si la seva fesomia us recorda algú. I si després de posar-hi molta atenció i bona voluntat, encara no sabeu qui son, doncs pregunteu als més vells de la vostra família que de ben segur ho sabran... Finalment, si no he tingut sort i no teniu cap més remei, doncs, busqueu la solució a l'interior de la revista.

Sol·lució a la pàg 18

...

Josep M. Cardona Rodriguez

INSTAL·LACIONS I SERVEIS

C/ Doctor Mallafrè núm 22

43380 VILAPLANA

e-mail: instaljmc@yahoo.es - Mòbil 664 001 318

OCTUBRE 2008

Plat per la Festa Major d'octubre

CANELONS DE BACALLÀ I MUSCLOS AMB CREMA DE MARISC I BETXAMEL DE FONOLL.

Jaume Virgili Prades

INGREDIENTS. Per-a quatre persones: 150 gr. de bacallà, 50 g. de musclos, 1 patata, 1 rajet de llet.

Per la crema de marisc: 1 porro, 150 gr. De closca de gambes, pebre vermell dolç, brandi, fumet, i farina

Per la bexamel de fonoll (per 1 litre de fumet), 80 gr, de mantega, 100 gr. de farina

Per fer el farcit, poseu oli en una cassola i sofregiu la ceba, quan estigui rossa afegiu la patata tallada a daus i seguidament el bacallà, deixeu-ho coure una mica i poseu-hi els musclos i el raig de llet. Coure fins que quedi tova la patata.

Tritureu i poseu el punt de sal (si veieu que la salsa no queda prou espessa poseu-hi una mica de "Maizena". Quan tingueu aquesta farsa procediu a fer els canelons amb la pasta previament cuita i refredada.

CREMA DE MARISC. Poseu oli en una cassola i sofregiu el porro, afegiu les closques de gamba (si no teniu closca de gamba ho podeu fer amb gamba sencera de les petites o les més barates que trobeu al mercat) quan estigui ben cuit poseu-hi un rajet de brandy i flamejeu-ho seguidament una mica de farina perquè hens quedi més textura de crema i no tant líquid, remeneu i poseu un grapat de pebre vermell dolç, remeneu i afegiu el fumet 3 o 4 minuts. Tritureu-la, coeu-la, rectifiqueu de sal i reserveu.

BETXAMEL DE FONOLL. Poseu la mantega en una cassola i quan s'agi desfet poseu-hi la farina, deixant-la coure anant remenant hi afegiu poquet a poquet el fumet. Es recomenable remenar-ho amb varilla per desfer bé els grumolls. Quan estigui lligada pareu al foc, hi fiqueu sal, pebre, nou moscada i la branqueta de fonoll ben picadeta. (el fonoll el fiquem amb el foc parat per que el què busquem es el seu aroma i que ens doni frescor al plat.

Esteneu la betxamel per damunt els canelons, poseu-hi formatge ratllat i gratineu-los al forn durant 5 minuts.

EMPLATAT. Poseu una collarada de crema de marisc a la base del plat i al damunt els canelons. (Si creieu que el plat queda buit, ho podeu acompanyar amb una mica d'escalivada).

OBSERVACIONS. La betxamel es compon de mantega, farina i llet, quan substituïm la llet, en aquest cas fumet, el seu nom tècnic és velouté de peix.

Quan ho fem amb caldo de carn : velouté de carn. I si ho fem amb marisc veloute de marisc.

Si no hens agrada el fonoll ho podem substituir per anet o simplement no ficar-hi cap herba aromàtica.

La crema de Marisc es diu: Salsa americana.

L'escola

Música, teatre i plàstica a l'escola

Agustí Farré i Imma Oliveres.

Aquests darrers anys l'AMPA de l'Escola de Vilaplana ha organitzat per a tots els infants del centre unes activitats per als dos dimecres de cada mes en els quals les mestres de l'escola es reuneixen i planifiquen activitats i programacions conjuntes amb la resta de mestres de la zona escolar a la qual pertany el poble, conjuntament amb l'Aleixar i Riudecols.

Aquest curs l'AMPA té previst donar prioritat a la música, la plàstica i el teatre, ja que són tres activitats d'un marcat caràcter lúdic que, a més, contribueixen a desvetllar la sensibilitat dels infants i a apropar-los d'una manera directa amb el món de l'expressió.

Les persones que duren a terme aquestes activitats som l'Agustí Farré i l'Imma Oliveres. L'Agustí, que serà l'encarregat de l'activitat de teatre i plàstica, em dedico a la narració oral i a la creació d'artesanía en cartró, principalment. L'Imma, que serà l'encarregada de l'activitat de música, sóc actualment professora de música a l'institut de Les Borges i he estat durant molts anys mestra de música a infantil i primària.

L'alumnat que participi d'aquestes sessions serà dividit en dos grups, de manera que mentre els petits (infantil i primer cicle de primària) fan teatre i plàstica amb l'Agustí, els grans (cicle mitjà i superior) fan música amb l'Imma. I a l'hora següent, mentre els grans fan teatre i plàstica, els petits fan música.

Pel que fa a l'activitat de teatre i plàstica les sessions van encaminades a donar eines que millorin l'expressió corporal i a sensibilitzar la capacitat artística manual. El joc teatral és el canal principal per a fer-ho, però aquest taller vol estar complementat amb la creació pròpia d'elements dramàtics (màscara, titella) seguint directrius inicials, però amb la intenció que sigui el propi alumnat qui acabi descobrint les seves capacitats. La finalitat mai serà la consecució d'un treball acurat fet per mans més destres, sinó el plaer de l'experimentació i la prova de capacitats. Principalment en el grup dels més grans, on potser les capacitats són més avançades, es proposarà el treball complex de creació de figures dramàtiques a partir del

fang fins arribar al cartró, passant pel guix, processos aquests que demanen una certa infraestructura (lloc de treball, materials específics...) però que permeten una àmplia varietat de contacte amb materials de diverses textures i possibilitats.

Pel que fa a l'activitat de música, els infants més petits utilitzaran bàsicament la veu a través de la cançó, el cos a través de la dansa i els instruments de percussió indeterminats per escoltar i fer música. També se'ls introduirà en el reconeixement de les qualitats del so (altura, durada, intensitat i timbre) sempre a través del joc, la dansa i la cançó.

Els infants més grans, a més d'utilitzar la veu i el cos, poden ja utilitzar instruments de percussió determinada, el que s'anomena conjunt instrumental Orff, per entrar en contacte directe amb la música i convertir-se ells mateixos en intèrprets. El Conjunt instrumental Orff es basa en el mètode de música activa creat pel compositor i pedagog alemany Carl Orff, que ofereix la possibilitat que infants sense coneixements en llenguatge musical puguin tocar instruments de percussió de tècnica senzilla (carillons, xilofons, metal·lofons, timbales, caixa...), de forma que per mitjà d'obstinats senzills apresos per imitació es puguin muntar peces a quatre i a cinc veus com si es tractés d'una petita orquestra amb un resultat global i auditiu molt efectista.

Aquesta pràctica instrumental, vocal i corporal desenvolupa aspectes cognitius, psicomotrius i socioafectius importants en l'educació integral dels infants, entre els quals destaca el treball de l'atenció, la concentració, l'oïda, la coordinació motriu, el foment de la sociabilitat, la integració o la solidaritat. A més, es treballen actituds relacionades amb la disciplina i la responsabilitat ja que per formar part d'una petita orquestra cal saber gaudir de la música fent música però sempre dins un ordre.

En resum, tant en les activitats de teatre, d'educació plàstica com les d'educació musical que es duren a terme aquests dos dimecres al mes pretenem ampliar l'educació artística que ja rep l'alumnat a l'escola i fomentar una mica més tot el camp de la sensibilitat entre els infants. Esperem, doncs, que ho passin bé i que, d'una manera lúdica, aprenguin i gaudeixin amb l'art i el món de l'expressió.

Comercial ROSAN

Pedreria del Coubí, 5 - Tel. 977 317 154 43206 REUS

MOQUETES

PINTURES

ESMALTS

VERNISSOS

COLES

PAPERS PINTATS

BROTRES

Assemblea de L'Ampa CEIP Cingle Roig pel nou curs 2008-09

AMPA del CEIP Cingle Roig, de Vilaplana.

La Junta de l'AMPA del CEIP Cingle Roig de Vilaplana inicia aquesta assemblea donant una cordial benvinguda a les cinc noves famílies que us heu incorporat enguany a l'Escola. Alhora, us agraeix la confiança dipositada en aquesta escola rural i pública i en l'equip de mestres, en matricular-hi els vostres fills i filles. També ens felicitem, com no, per aquelles famílies que ja formàveu part d'aquest col·lectiu de mares i pares del centre, perquè heu seguit confiant en tots nosaltres.

Gràcies a la vostra confiança, aquest curs 2008-09, s'han incorporat al CEIP Cingle Roig sis nous alumnes: quatre a Pàrvuls de P-3: Isaura, Mariona, Montserrat i Ismael; una a P-5, l'Anna; i un a cinquè de Primària, l'Adrià. A tots vosaltres, nous i benivolguts alumnes, us desitgem, de tot cor, una bona entrada i una feliç i profitosa estada, en aquest espai que esperem que sigui, des d'ara, un àmbit idoni per l'aprenentatge, per l'amistat i pel gaudi: l'Escola.

També volem donar una càlida rebuda a la nova mestra, Lourdes Navarro, que enguany s'incorpora a la plantilla de mestres fixos del centre. Esperem que l'estada entre tots nosaltres et sigui molt profitosa. També, com a mares i pares dels seus alumnes, ens posem a la seva disposició per facilitar-li i fer-li més agradable la seva tasca docent.

Per acabar, només en resta agrair a la Mònica Anguera, com a tesorera, i al Jordi Mateu, com a vocal, ambdós membres sortints de la Junta de l'AMPA del CEIP Cingle Roig, el seu esforç i bona voluntat perquè aquesta escola mantingués viva la flama de la il·lusió amb la que es va reobrir ara fa tres anys. I així, amb aquest treball constant de mares i pares, com ells, vers la nostra comunitat escolar poder esdevenir, a poc a poc, aquell bon model d'escola que tota família somia pel bé dels seus fills.

Vilaplana, 7 de setembre de 2008

Dibuix de Roser Socias Bidó

DES DE VILAPLANA, FINS ARREU DEL MÓN

Joan A. Aguilar

Ràdio EA3ZF

Sí, efectivament, des de Vilaplana, sense telèfons, mòbils, satèl·lits ni Internet, i des del mig de camp de futbol, en ona curta amb una antena de fabricació casolana i amb l'emissora instal·lada dins del cotxe, és possible establir contacte a qualsevol indret del món.

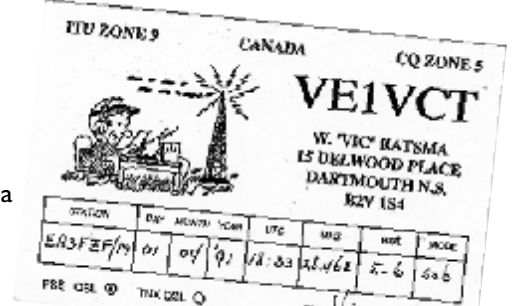
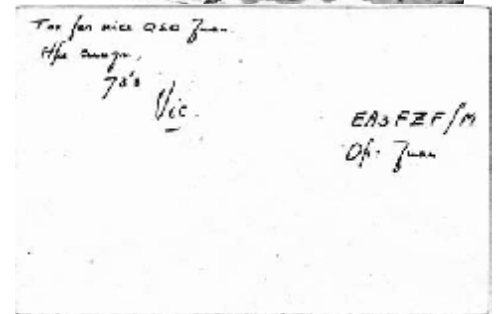
Es tractava de jugar amb la tradicional ona curta, la de Marconi, aliena a les actuals tecnologies de telecomunicacions massificades.

Adjunto les postals (QSL) de confirmació de tres contactes que he cregut que son significatius, per la seva distància o la de ser un país gairebé desconegut:

ESTACIÓ	LLOC	DATA	
VK4MZ	Queensland, Australia	15 / 04 / 1990	Pasqua
VE1VCT	Dartmouth, Canadà	1 / 04 / 1991	Pasqua
E31A	Asmara, Eritrea	7 / 08 / 1993	Vacances

Crec que puc dir amb raó, que Vilaplana abans de l'Internet ja va ser coneguda a molts països de tots els continents.

Salutacions.

EXCAVACIONS I TRANSPORTS

MIRALLES

JOSEP M. MARINÉ MIRALLES, S.L.

Av. Catalunya, 5 3r 1a - Tel. 977 816 489 - 610 282 029 - 43356 ALFORJA

LA FRESCA

EN CONSTRUCCIÓ

Nota als pares i mares,

Us demanem la vostra col·laboració perquè La Fresca sigui la pàgina de la revista on els nens del poble expressin, en forma de dibuix, les seves idees més fresques.

Enguany hi haurà algunes novetats. A cada número de la revista indicarem un tema o un element a dibuixar i els dibuixos que ens facin arribar els nens sobre el tema proposat, es publicaran al número següent. Com que la propera revista sortirà per Nadal, el tema que suggerim és el del tió. Es tracta de fer "un retrat" (en forma de dibuix) del tió de casa vostra. Us imagineu una pàgina amb tots els "retrats" de tots els tions del poble?

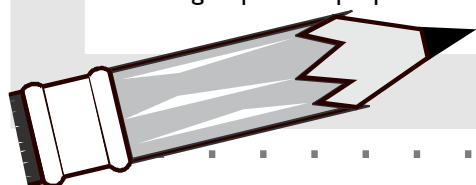
A fi de poder publicar tots els dibuixos que arribin a la redacció i per a que quedin ben impressos, us demanem que ajudeu als vostres fills a seguir les indicacions següents:

1. El dibuix s'ha de fer en retolador negre (punta fina) sobre paper blanc.
2. La mida del dibuix ha de ser 21x15, és a dir mig foli.
3. S'ha d'identificar el dibuix amb el nom del nen i l'edat.
4. Fer-lo arribar a abans del dia **2 DE DESEMBRE**

Gràcies per endavant per la vostra col·laboració, segur que de la propera Fresca, tots en gaudirem.

NOTA ALS NENS

COM ÉS EL TEU TIÓ? D'ON VE? JA CAGA FORÇA? DIBUIXA EL TEU TIÓ I FES-LO ARRIBAR A LO PEDRÍS. AL PROPER NÚMERO, HI SORTIRAN DIBUIXATS TOTS ELS TIONS DEL POBLE. MIRA QUE NO HI FALTI EL TEU.

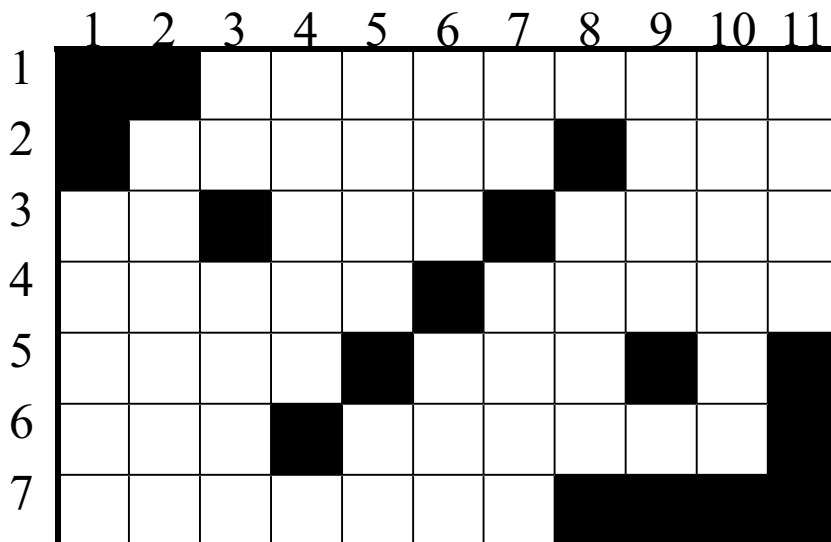
Passatemps

Mots encreuats

 Francesc Mariné

Sol·lució a la pàg 18

■ ■ ■

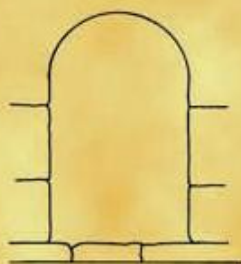
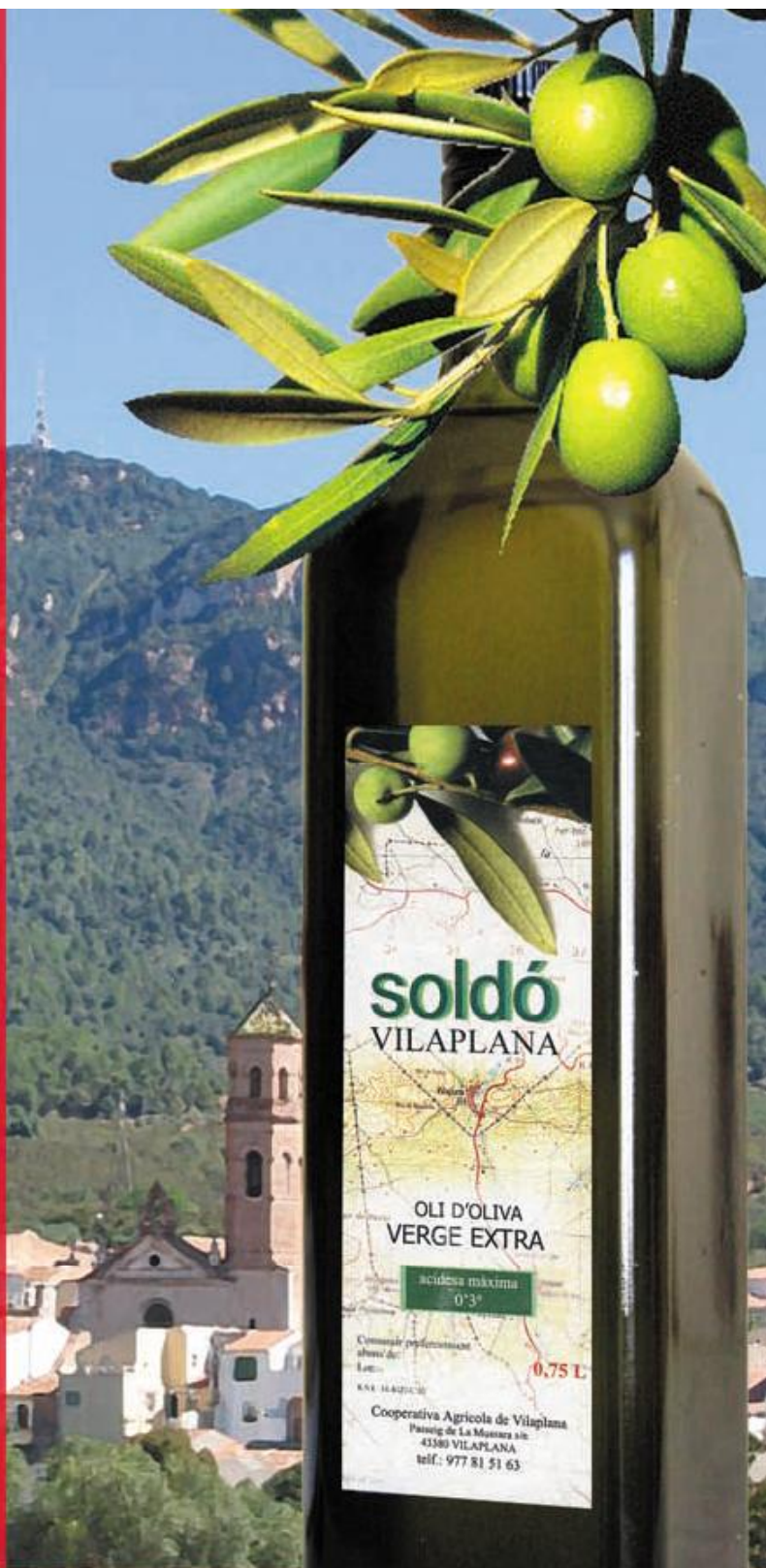
HORIZONTALS: 1- El camí per anar als Castillejos 2- Idees fixes, cabòries / Mama quan té set 3- Grau d'elevació d'un so / El podem fer a la corbata o al cordó de la sabata / Xicot argentí 4- El que fan sempre a les carreteres / Gelades, mortes de fred 5- Acaba molt ràpid, fes-ho en un .... / L'has de pitjar si vols aturar el cotxe (o la bici) / Hi podeu posar un zero o un u (Les dues coses hi van bé) 6- Institut / Oloros fortes, més aviat fastigoses 7- Segons el diccionari, persona que viu en la disbauxa (un vividor, per entendre'ns).

VERTICALS: 1- Allò que sempre es diu i que quasi sempre és mentida 2- Moneda medieval (o com en diuen del calé a ses illes) 3- Nom de lletra / El riure a les Espanyes 4- Les cases de les abelles / Fòsfor 5- Diuen que a Vilaplana en tenim 3: el de les Tosques, els de les Valls i el dels Garrigots / Ni això ni fa 6- O tot o ... / Bilis 7- Al revés de sí, però no és no / Lletra que s'equivoca 8- Un punt / El que val o fan pagar d'una cosa 9- Una manera molt culta i fina de dir que s'ha mort / Mil 10- Com s'han dit tota la vida els còmics 11- El que fas per guanyar-te el pa o per a rebaixar la cansalada

Cooperativa Agrícola

Caixa Rural de Vilaplana

LO PEDRÓS

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

CONSELL COMARCAL
DEL BAIX CAMP

AJUNTAMENT
DE VILAPLANA